

16. Oct. 1843

FACTS

Date:

16. Oct. 1843

Page number:

Dagbog B, side 64-65

TRANSCRIPTION

16 October

Moder fortalte mig et Træk af en Pige, som hedder Hanne¹ og har i 11 Aar tjent os. Hun kom bort fra os ved Faders Død, da Moder hævede sin Huusholdning. Hun tjener nu en Fru Würtzen², der i Sommer har ligget paa Landet ude ved Valby. En Dag havde hun et Erinde til den noksom bekendte Lars Mathiesen,³ hvis smukke Pleiedatter, Hanne Engel, er forlovet med min Broder Sigvard.⁴ Da hun havde røgtet sit Ærinde blev hun staaende noget i Køkkenet, forlegen, som hun vilde sige noget; endelig spurgte •65• hun, om ikke der i Huset var en Jomfru, som var forlovet med Lieutenant Lundbye? – jo – (Pause) [overstreget: er det en god Pige] kan jeg [ikke] fa den Jomfru at see? – Noget forundrede svarede Pigerne: at hun var ikke hjemme – (atter Pause) – [overstreget: er det en god Pige?] – – høilig forundrede svarede de: vi have tjent her i mange Aar og altid fundet, at der var en rar Pige. – Ja, de Lundbyer har jeg saa godt kjendt; Sigvard har jeg kjendt fra han var en lille Dreng, og jeg vilde saa gjerne, at han skulde faae en rar Kone. – Tjenestepigerne gjentog deres Forsikkring, at Jomfruen havde altid viist sig god og mild. – Nu, saa Gud velsigne dem! – Dermed gik hun. Det er et Træk, jeg finder værdt at mindes. Sigvardt! den Taare, der blikede i den aldrende, halvblinde Hannes Øie, da hun bad: Gud velsigne Dig og Din Hanne – tænker Du paa den. –

¹ Hanne Schrøder (f. ca. 1812) var tjenestepige hos familien Lundbye ca. 1830-1841.

² Anna von Würtzen, f. Schmidt (ca. 1773-1849), enke efter oberst Carl Gottfried von Würtzen (1752-1817).

³ Lars Mathiesen (1769-1852) drev et kendt traktørsted på Frederiksberg.

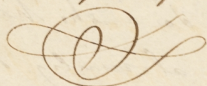
⁴ Forlovelsen mellem Sigvard Lundbye (1820-1864) og Hanne Engel (f. ca. 1827) er omtalt i dagbogen, 24. december 1842.

af „Enten - eller“ ^{1.} lærte ham et Par Qvin idag.

Den en Elephant tager en Ting paa sin Landet,
saaledes tog ji ham paa mine Qvinde, saa lang han
var, og kastede ham bagover. Skjönt han blev reddet,
troer ji dog han haade en tilsvarende Fornemmelser
i hele Legemet. —

2.

Der er forskjellig Anter og grunderij Nodme. Der er den
grove Nodstems Nodme. Det er den Romanskrievne
altid have nok af, naar de lade deres Keltindere ad-
me ikke mind ikke. Der er den fine Nodme; det er
Andens Morgenrode. Hver en ung Pige er den ubetale-
lig. Den flygtige Nodme, der følger en lykkelig Idee, er
skjøn hos Manden, skjønnere hos Unglingen, yndig
hos Qvinden. Det er Lysets Glimt, Andens Normod.

16 October

Moder fortalte mig et Træk af en Pige, som
hedder Klauue og har i 11 Aars Tid os. Klau
kom bort fra os ved Faders Død, da Moder hør-
vede sin Klauueholdning. Klau tjener nu en Frø
Wintgen, der i Sommer har ligget paa Landet
ved Valtby. En Dag havde Klau et Erinde til
den noksom bekjendte Lars Mathiesen, hvis
sammlede Pleis datter, Klauue Engel, er forlovet med
min Broder Sigvard. Da Klau havde sagt
sit Erinde blev Klau staaende meget i Hjilkenet,
forlegen, som Klau vilde sig meget; endelig spurgte

65
hvin, om ikke der: Klaret var en femfri, som var
forlovet med Lieutenant Lundsby? - jo - (Paus.)
endelst en god Pige kan ^{ikke} jeg saa den femfri at
see? - Noget foruendrede svarede Pigerne: at hvin
var ikke hjemme - (etter Paus.) - er det en god Pige?
- - Hvilig foruendrede svarede de: vi have tjent
her i mange Aar og altid fundet, at det var en
saa Pige. - Ja, de Lundsbyer har jeg saa godt
kjendt; Siguardt har jeg kjendt fra han var en
lille Dreng, og jeg vilde saa gerne, at han skulde
faa en saa kone. - Tjenestpigerne gjentog deres
Forsikkring, at femfriuen havde altid vist sig
god og mild. - Nu, saa Gud velsigne dem! - Der
med gik hvin. Det er et Træk, jeg finder værdt at
minde. Siguardt! den Taare, der blinkede i den
aldrende, halublinde Klammes Øjne, da hvin bad:
Gud velsigne Dig og Din Planne - tænker Du paa
dem. —

Liasbekjendelse 17 Oct 1843.

i ra alle Kaster strommer Betjeninger ind paa
en Familie - vel! - og af alle Slags - vel! - og
saadanne Liasbekjendelser, siger man jo, skal
hvin have Betjening for at, idet de overvinder - vel!
Det forstaaer jeg - det er ikke Maleren, ikke Sørensen, ikke
Brødren, ikke Venner, men Johan Thomas Lundsby.
Der siger: jo galere - jo bedre!